

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Ryby a soudkyň JUDr. Ludmily Sandnerové a Mgr. Ivety Postulkové v právní věci žalobce: **Bylinné kapky, s.r.o.**, IČ 283 50 090, se sídlem Viničné Šumice 376, zast. Mgr. Pavlem Procházkou, advokátem v Brně, Lidická 2006/26, proti žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**, Praha 1, Těšnov 65/17, o žalobě proti přípisu žalovaného ze dne 26.7.2016 č.j. 31546/2016-MZE-14112, t a k t o:

- I. **Žaloba se odmítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. **Žalobci se vrací z účtu soudu zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000,- Kč.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobce požádal o dotaci z Programu rozvoje venkova (dále „*PRV*“). Oznámením Státního zemědělského intervenčního fondu (dále „*SZIF*“) ze dne 16.3.2016 č.j. SZIF/2016/0169139 byl žalobce informován o ukončení administrace žádosti o dotaci v rámci PRV, reg. pod č. 15/001/0421b/564/002470. Proti tomuto oznámení podal žalobce odvolání s odkazem na Pravidla Ministerstva zemědělství, kterými se stanovují podmínky pro poskytování dotace na projekty PRV na období 2014 – 2020. Podle sdělení SZIF ze dne 25.4.2016 č.j. SZIF/2016/0281177 nebylo tomuto odvolání vyhověno. Proti oběma zmíněným úkonům SZIF podal žalobce dne 24.5.2016 jednak odvolání podle zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*správní řád*“), jednak žádost o přezkum postupu SZIF k Přezkumné komisi Ministerstva zemědělství. V úkonu datovaném dnem 26.7.2016 a uvedeném v záhlaví tohoto rozhodnutí, jehož zrušení se žalobce domáhá žalobou podanou dne 27.9.2016, žalovaný konstatoval, že žádosti o přezkum ukončení administrace žádosti o dotaci nelze vyhovět s tím, že ke stejnému závěru dospěla i přezkumná komise pro projektová opatření PRV.

Žalovaný navrhl odmítnutí žaloby pro její nepřípustnost s tím, že napadený správní úkon nepodléhá soudnímu přezkumu, popř. – pokud by žaloby byla meritorně přezkoumávána, její zamítnutí. Žalovaný zdůraznil, že ve věci se postupovalo podle zákona č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o SZIF*“), a to ve znění po novelizaci účinné od 1.1.2015 (provedené zákonem č. 179/2014 Sb.), která výrazně modifikovala proces uzavírání dohody o poskytnutí dotace včetně ukončení administrace žádosti. Žádost o dotaci není podle žalovaného žádostí ve smyslu § 45 správního řádu, nýbrž návrhem na uzavření veřejnoprávní smlouvy. Podle žalovaného je zásadní zejména nové znění ust. § 11 odst. 5 zákona o SZIF. Žalovaný zároveň poukázal na závěr č. 143 ze zasedání poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu ze dne 29.5.2015, který dopadá přílehlavě na projednávanou věc.

Sdělení o nevyhovění žádosti o dotaci je tak úkonem podle části čtvrté správního řádu a nelze se proti němu odvolat, resp. lze pouze iniciovat vydání zrušujícího usnesení (§ 156 odst. 1 správního řádu) za přiměřeného použití ustanovení o přezkumném řízení. Vyrozumění o tom, že nejsou dány důvody pro vydání takového usnesení, je podle žalovaného obdobou vyrozumění podatele podnětu k přezkumu, že nebyly shledány důvody pro zahájení přezkumného řízení. Ohledně tohoto úkonu již bylo opakovaně judikováno, že je vyloučen z přezkoumání soudem (rozsudek Nejvyššího správního soudu, dále jen „NSS“, ze dne 14.2.2008 č.j. 7 As 55/2007-71). Dále žalovaný připomíná, že SZIF při poskytování dotací postupuje nikoli podle rozpočtových pravidel, nýbrž podle zákona o SZIF, zákona o zemědělství a nařízení vlády vydaných k jejich provedení, jakož i podle přímo použitelných předpisů Evropské unie. Právní úprava poskytování dotací podle rozpočtových pravidel a podle zákona o SZIF se přitom značně liší. Žalovaný uvádí, že obecně nezpochybňuje možnost soudního přezkumu, avšak má za to, že je možný pouze ve vztahu k vlastnímu sdělení SZIF o neposkytnutí dotace, nikoli ve vztahu k vyrozumění o tom, že nejsou dány důvody pro vydání zrušujícího usnesení podle ust. § 11 odst. 5 zákona o SZIF, neboť toto vyrozumění je obdobou sdělení o nezahájení přezkumného řízení. Namítá-li žalobce, že administrace jeho žádosti o dotaci byla ukončena v rozporu s podmínkami dotace, měl žalovat přímo sdělení SZIF, jímž došlo k ukončení administrace, neboť ani případným „zrušením“ vyrozumění by nedošlo k návratu do procesu administrace žalobcova návrhu na uzavření dohody.

Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) se v první řadě zabýval povahou úkonů, které učinil žalovaný v průběhu správního řízení, a úkonu, proti kterému podal žalobce správní žalobu.

Podle ust. § 11 odst. 5 zákona o SZIF dotace na opatření, jehož součástí je vypracování a předložení projektu žadatelem o dotaci, poskytuje SZIF na základě dohody o poskytnutí dotace.

Dohoda o poskytnutí dotace svou povahou odpovídá veřejnoprávní smlouvě podle § 159 a násl. správního řádu. Tento závěr vyplývá i z ustálené judikatury NSS (např. rozsudek ze dne 10.4.2014 č.j. 7 Afs 126/2013-50 nebo rozsudek ze dne 9.6.2016 č.j. 6 Afs 274/2015-36). Rovněž posuzování žádosti o dotaci je proto postupem podle části páté správního řádu, konkrétně podle ust. § 163, které upravuje postup uzavírání veřejnoprávních smluv.

Podle ust. § 11 odst. 5 zákona o SZIF není na uzavření dohody o poskytnutí dotace podle odstavce 4 téhož ustanovení právní nárok. Pokud SZIF nevyhoví žádosti o dotaci před datem uzavření dohody podle odstavce 4, sdělí písemně a bez zbytečného odkladu žadateli důvody nevyhovění. V případě, že by toto sdělení SZIF bylo v rozporu s podmínkami, za kterých je poskytována dotace, Ministerstvo zemědělství je usnesením zruší.

Městský soud dospěl k závěru, že oznámení SZIF ze dne 16.3.2016 o ukončení administrace žádosti je projevem o odmítnutí návrhu smlouvy podle ust. § 163 odst. 3 písm. c) správního řádu. Zároveň je nutné v souladu s ust. § 11 odst. 5 větou druhou zákona o SZIF považovat toto oznámení za sdělení ve smyslu ust. § 154 a násl. správního řádu.

V této souvislosti vyvstává otázka, jaké opravné prostředky měl žalobce k dispozici za účelem přezkumu úkonů učiněných fondem (SZIF). Je třeba upozornit, že v souladu s ust. § 158 odst. 2 správního řádu se na úkony správního orgánu prováděné při postupu podle části

páté, jejichž zrušení není zvlášť upraveno, přiměřeně užije ustanovení § 156 odst. 2 správního řádu.

Podle ust. § 156 odst. 2 správního řádu vyjádření, osvědčení nebo sdělení správního orgánu, které je v rozporu s právními předpisy a které nelze opravit podle odstavce 1, zruší usnesením správní orgán, který je vydal nebo učinil, a to s účinky ode dne, kdy bylo zrušované vyjádření nebo osvědčení vydáno anebo sdělení učiněno, nestanoví-li zákon jiný postup; takové usnesení lze vydat po dobu, po kterou trvají účinky vyjádření, osvědčení nebo sdělení. Na tento postup se přiměřeně použijí ustanovení hlavy IX části druhé správního řádu o přezkumném řízení.

Shodně s právě citovaným ustanovením stanoví i § 11 odst. 5 věta třetí zákona o SZIF, že ve vztahu k sdělení SZIF o nevyhovění žádosti o dotaci je možné použít pouze procesní prostředek dozorčího charakteru. Ust. § 11 odst. 5 zákona o SZIF zároveň představuje vůči ust. § 156 odst. 2 správního řádu zvláštní právní úpravu, podle níž je k tomuto postupu příslušné Ministerstvo zemědělství.

Podle ust. § 94 odst. 1 správního řádu, které se na postup podle § 156 odst. 2 správního řádu, tedy i podle § 11 odst. 5 zákona o SZIF použije přiměřeně, v přezkumném řízení správní orgány z moci úřední přezkoumávají pravomocná rozhodnutí v případě, kdy lze důvodně pochybovat o tom, že rozhodnutí je v souladu s právními předpisy. Přezkumné řízení lze zahájit, i pokud je rozhodnutí předběžně vykonatelné a pokud dosud nenabylo právní moci; pokud bylo po zahájení takového přezkumného řízení podáno odvolání, postupuje se podle ustanovení hlavy VIII této části. Účastník může dát podnět k provedení přezkumného řízení; tento podnět není návrhem na zahájení řízení; jestliže správní orgán neshledá důvody k zahájení přezkumného řízení, sdělí tuto skutečnost s uvedením důvodů do 30 dnů podateli.

Z citované právní úpravy vyplývá, že přezkumné řízení, jakož i postup Ministerstva zemědělství podle ust. § 11 odst. 5 zákona o SZIF, je možné zahájit výhradně z moci úřední. Účastník řízení může učinit pouze podnět k jeho zahájení.

Podle § 37 odst. 1 správního řádu se podání posuzuje podle svého skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno. Ve smyslu tohoto ustanovení a s ohledem na výše uvedené je třeba jak odvolání žalobce, tak jeho žádost o přezkum postupu SZIF, obě ze dne 24.5.2016, považovat za podnět k zahájení přezkumného řízení.

Úkon žalovaného, jehož zrušení se žalobce v nyní posuzované věci domáhá, je pak pouhým vyzněním o tom, že nejsou dány důvody pro vydání usnesení podle § 11 odst. 5 věta třetí zákona o SZIF, tedy sdělením správního orgánu ve smyslu § 94 odst. 1 správního řádu, *in fine*.

Podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy. Z rozhodování soudů ve správním soudnictví jsou vyloučeny věci, o nichž to stanoví tento nebo zvláštní zákon (§ 6 s.ř.s.).

Podle § 68 písm. e) s.ř.s. žaloba je nepřipustná také tehdy, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno. Podle § 70 písm. a) s.ř.s. ze soudního přezkoumání jsou vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími.

Legální definici pojmu „rozhodnutí“ obsahuje ust. § 65 odst. 1 s.ř.s., podle něhož rozhodnutím je úkon správního orgánu, jímž se zakládají, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti žalobce. Sdělení, kterým správní orgán informuje účastníka řízení o tom, že nejsou dány důvody pro vydání usnesení podle § 11 odst. 5 zákona o SZIF, takovým rozhodnutím není. Tímto úkonem žalovaný toliko informoval účastníka řízení o tom, že neshledal důvody k uplatnění dozorčího prostředku a původní stanovisko správního orgánu, vyjádřené ve sdělení SZIF ze dne 16. 3. 2016 o ukončení administrace žádosti, zůstává nedotčeno, a tak i práva a povinnosti žalobce zůstaly zcela nedotčeny.

Na podporu tohoto závěru městský soud odkazuje na konstantní judikaturu. Podle již výše z míněného rozsudku NSS ze dne 14.2.2008 č.j. 7 As 55/2007-71 „*přípis, jímž správní orgán sděluje, že neshledává důvody k zahájení přezkumného řízení (§ 94 odst. 1 správního řádu z roku 2004), je pouhým sdělením úřadu straně a není rozhodnutím ve smyslu § 65 s.ř.s.; takový úkon je vyloučen z přezkoumání soudem ve správním soudnictví a žalobu proti němu podanou správní soud odmítne jako nepřipustnou [§ 46 odst. 1 písm. d), § 68 písm. e), § 70 písm. a) s. ř. s.].*“ Podpůrně lze odkázat i na další rozhodnutí NSS (např. rozsudek ze dne 5.6.2008, č. j. 9 As 25/2008-81 nebo rozsudek ze dne 22.11.2011, č. j. 1 As 100/2011-43).

Pro úplnost rovněž městský soud dodává, že v daném případě není ze soudního přezkumu vyloučeno sdělení o ukončení administrace žádosti o dotaci. Soudnímu přezkumu však nepodléhá přípis o tom, že není možné vyhovět žádosti o přezkum ukončení administrace.

Jelikož podaná žaloba je nepřipustná, městský soud ji odmítl podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. ve spojení s ust. § 68 písm. e) s.ř.s., a to z důvodu uvedeného v ust. § 70 písm. a) s.ř.s., a nemohl se proto již zabývat věcnými námitkami žaloby.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 3 s.ř.s., podle něhož žádný z účastníků soudního řízení správního nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí,

proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 29. září 2017

JUDr. Jan Ryba
předseda senátu